

EPISTOLELE LUI PAVEL

În primul secol, un mijloc obișnuit de comunicare îl reprezentau scrisorile.

- ✓ Pavel a scris câteva asemenea epistole pentru a încuraja, a preveni și a da **învățătură, bisericilor pe care le-a întemeiat**: *1 și 2 Corinteni, Galateni, Efeseni, Filipeni, 1 și 2 Tesaloniceni.*
- ✓ De asemenea, a scris epistole unor **biserici pe care nu le-a vizitat**: *Romani, Coloseni și*
- ✓ *a scris și anumitor persoane: 1 și 2 Timotei, Tit și Filimon.*

Prin scrisorile sale, lucrarea lui Pavel a ajuns nu doar până la cei cărora le-au fost adresate, ci până la fie care cititor al Bibliei, de-a lungul secolelor.

STRUCTURA SCRISORILOR

Scrisorile lui Pavel urmează un anumit tipar. În introducere el se prezintă pe sine și pe destinatarii scrisorii, apoi le trimite salutări.

Introducerea este adesea urmată de mulțumiri și de mijlocire pentru cititori.

Apoi, de obicei, Pavel adresează unele dileme doctrinare, iar după aceea spune care este aplicația lor în viața de zi cu zi.

În mod obișnuit, Pavel încheie cu salutări de la colegii săi de lucrare și uneori adaugă salutări către diverse persoane din bisericele cărora le scrie.

Scrisorile sale se sfârșesc cu o binecuvântare.

- **Salutările lui Pavel sunt unice. Salutul obișnuit grecesc era asemănător cu termenul lor pentru „har”.**
- **„Pace” era salutul evreiesc obișnuit. Pavel le combină pe cele două într-o formă specific creștină: „Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru, Isus Cristos” (Gal. 1:3).**
- **Atenția lui Pavel pentru cei cărora le scrie se arată prin mulțumirile aduse pentru progresul spiritual al cititorilor săi (ex.: 1 Tes. 1:2-10) și prin mijlocirea în rugăciune pentru continua lor creștere (ex.: Flp. 1:8-11).**
- **Scrisorile lui Pavel acoperă atât probleme doctrinare, cât și de practică. În *Romani*, aplicația practică (12: 1-15:32) urmează cât se poate de clar discuției doctrinare (1:16- 11:36). În *Filipeni*, discuția doctrinară și aplicația practică se combină.**

EPISTOLE PASTORALE

- Ultimele trei scrisori ale apostolului Pavel (*1 și 2 Timotei și Tit*) sunt cunoscute drept epistolele pastorale - numite astfel pentru că tratează chestiuni care țin de pastori și congregațiile lor. Epistolele *1 Timotei și Tit* sunt primele îndreptare pentru organizarea bisericească; acestea se evidențiază prin listele de calități pe care trebuiau să le prezinte pastorii și diaconii în Biserica primară. Toate aceste trei epistole pun accentul pe doctrina sănătoasă și îi îndeamnă pe creștini la fapte bune.
- Binecuvântările de încheiere folosite de Pavel includ întotdeauna dorința ca harul lui Dumnezeu să-i însoțească pe cititori: „Harul Domnului Isus Cristos să fie cu voi” (Rom. 16:24; 1 Cor. 16:23; Flp. 4:23; 1 Tes. 5:28; 2 Tes. 3: 18).
- El începe și încheie cu darul nespus de mare al harului lui Dumnezeu în Cristos.

INFLUENȚA LUI PAVEL

- Mărturia apostolului Pavel a început devreme în Damasc și Tars, orașul său natal. Călătoriile misionare l-au purtat apoi prin provinciile: Galatia, Asia, Macedonia și Ahaia. Chiar și în timpul cât a fost închis în Cezareea și în Roma, Pavel a continuat să vorbească despre mântuirea prin Cristos.
- PRIMELE BISERICI CREȘTINE
- Din dovezile oferite de *epistolele pastorale* (1 și 2 Timotei, Tit), se pare că Pavel a fost eliberat din înțemnițarea romană, consemnată în *Fapte*. Și-a continuat lucrarea și se pare că s-a aventurat înspre vest până în Spania (cf. Rom. 15:24). Pe la sfârșitul primului secol, Biserica prinsese temelii puternice în regiunea răsăriteană a Mediteranei și se implică în activități misionare în regiunile din est și vest.